

MOZAİK HAYATLAR

Gönderen neşe - 05/06/2013 10:14

Hanımlar çok sık yaparlar, can kurtarıcı bir pastadır. Sıcağı çok değil, hiç sevmez. Çabuk bozulur. Çevremizde de o kadar çok mozaik hayat var ki. Kırılmış yapıştırılmış, tekrar denenmiş, deneniyor. Bir kaç hayatı birlikte kalburdan eyleyim, alta dökülen, üste kalanlara bakalım.

Bir hanım, üniversite mezunu, beraber yürüdüğü yol arkadaşı da aynı. Saygın birer kişilikleri var. Çevrelerinde imrenilecek bir hayata sahip oldukları düşünülen çift, çift değil. Çoktan kopmuş olan bağları. Adamın aldatmaları sonunda biten hayat, ayrı odalarda, kağıt üstünde devam ediyor...

Bir adam; resim yapan, keman, ud saz çalan, türk müziği aşığı zeki vs..

Ailesi tarafından kurulan yuvada, eşi yerine konuşan, her şeyi ben bilirim diyen, çoluk çocuğuyla kavgaya eden bir hanım...

Güzel bir hanım; zeki başarılı, cömert. Aynı meslekten olan hayat arkadaşı kıskanç, aylarca küsen, her şeyi kısıtlayan, ben bilirim diyen el iyisi biri..

Ailesi tarafından okuldan alınıp evlendirilen bir kadın. Umulanın tersine çıkan, içki, kumar masasından kalkmayan, çalışmayan bir adam. İki çocuk, birini lösemiden kaybeden bir ana...

Bir delikanlı; toplum içinde, arkadaş yanında şen şakrak, ama kıskanç mı kıskanç hanımı yüzünden bir arkadaşına bir bardak çay sunamayan, hatta ailesinin fertlerini bile evinde ağırlayamayan bir yanık yürek...

Bir kitap kurdu, sözü sohbeti dinlenir er kişi. Ama artık tek kelimelik cümlelerle konuşulan bir yuva. (eksik var mı? evet, hayır)...

Örnek çok, hangi birini anlatayım. Dayak atanı mı, kovanı mı, evde yatıp babandan para iste diyeni mi, küseni mi, küçük göreni mi, senin yerine karar vereni mi...

Zannetmeyin bu insanların çoğu cahil, okumamış. Evet doğru düşündünüz, kadını da erkeği de okumuş, saygın işlerde çalışıyor. Kısaca değindiklerimin de, yazamadıklarımın da ortak noktası; Defalarca bu birliktelikler kopma noktalarına gelmiş, hatta kopmuş. Önceleri aile büyükleri tutkallamış, sonra çocuklar işe karışmış, el ne der denmiş, alışkanlıklardan vaz geçilememiş, ya da cesaret edilememiş. Paylaşılan şeyler sınırlı, saygı yok, sevgi hiç kalmamış, temelini kurtların kemirdiği ahşap binalar. Tek tek iyi insanların, yanlış ikili oluşları. Bu insanların ne hayalleri vardı, ne umutları. Nerede şimdi?

BEN BÖYLE HAYATLARA ÜZÜLÜYOR, MOZAİK HAYATLAR, KAYIP YILLAR DİYORUM.

Neşe Demirci 31.05 2013 <http://www.sivasogretmenokulumezunlari.com/images/fbfiles/images/nnee.jpg>

=====